

Acțiune introdusă la 30 martie 2009 — B Antonio Basile 1952 și I Marchi Italiani/OAPI — Osra (B Antonio Basile 1952)

(Cauza T-134/09)

(2009/C 141/100)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamante: B Antonio Basile 1952 (Giugliano, Italia), I Marchi Italiani Srl (Napoli, Italia) (reprezentant: G. Militerni, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Osra SA (Rovereta, Italia)

Concluziile reclamantelor

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs din 9 ianuarie 2009, notificată părților reclamante în prezenta procedură la 30 ianuarie 2009, în procedura R 1436/2007-2, Antonio Basile, acționând ca întreprindere individuală „B Antonio Basile 1952” împotriva Osra S. A., care a confirmat decizia diviziei de anulare care admite cererea de decădere și de declarare a nulității mărcii „B Antonio Basile 1952”, în urma recursului introdus de Osra S. A.
- declararea valabilității și eficacității înregistrării mărcii „B Antonio Basile 1952” de la data prezentării cererii și/sau a înregistrării mărcii menționate.
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă ce conține expresia „B. Antonio Basile 1952” (cerere de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 1 462 555) pentru produse din clasele 14, 18 și 25.

Titularul mărcii comunitare: reclamantele.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Osra S. p. A.

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca verbală „BASILE” (marca italiană nr. 287 030 și marca internațională R 413 396 B), pentru produse din clasa 25.

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea parțială a mărcii în cauză în ceea ce privește produsele din clasa 25.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: motivele invocate în prezenta cauză sunt aceleași cu cele susținute în cauza T-133/09.

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Nexans France și Nexans/Comisia

(Cauza T-135/09)

(2009/C 141/101)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Nexans France SAS și Nexans SA (Paris, Franța) (reprezentanți: M. Powell, Solicitor și J.-P. Tran Thiet, lawyer)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea Deciziei Comisiei din 9 ianuarie 2009 — Cauza COMP/39610 — Surge,
- declararea ca nelegală a deciziei Comisiei de ridicare a patru DVD-ROMuri și a unei copii a întreg hard diskului laptopului aparținând unui angajat al Nexans France pentru a fi controlate ulterior în locațiile sale de la Bruxelles,
- anularea deciziei Comisiei de interviu a unui angajat al Nexans France la 30 ianuarie 2009,
- obligarea Comisiei să restituie Nexans France orice document sau probă care ar fi putut fi obținute în baza deciziilor anulate, incluzând nelimitativ: a) documentele care nu fac propriu-zis obiectul investigației; b) documentele referitoare la proiectele de cablaj electric situate în afara Spațiului Economic European; c) documentele confiscate în mod nelegal de pe hard disk și de pe DVD-ROMuri și d) declarațiile luate în cursul sau pe baza interviurilor angajatului Nexans France,
- obligarea Comisiei să se abțină să folosească, în vederea efectuării de investigații în legătură cu o încălcare a normelor de concurență comunitară, vreun document sau vreo probă care ar fi putut fi obținute în baza deciziilor anulate,
- obligarea Comisiei să se abțină să transmită astfel de documente sau de probe (sau înscrisuri ori informații rezultând din acestea) către autoritățile de concurență din alte jurisdicții,
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată,
- luarea oricăror alte măsuri necesare din punct de vedere juridic.

Motivele și principalele argumente

În prezenta cauză, reclamantele solicită anularea Deciziei Comisiei C(2009) 92/1 din 9 ianuarie 2009 prin care Nexans SA și toate întreprinderile controlate direct sau indirect de acestea, inclusiv Nexans France, sunt obligate să se supună unei inspecții în temeiul articolului 20 articolul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 (!) al Consiliului (Cauza COMP/39610-Surge), precum și a modului în care a fost aplicată.

În susținerea cererii, reclamantele arată că decizia atacată încalcă drepturile lor fundamentale, inclusiv dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil, dreptul de a refuza autoincriminarea, prezumția de nevinovăție și dreptul la respectarea vieții private. În plus, acestea susțin că, în aplicarea deciziei atacate, Comisia a depășit cadrul investigației.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat; JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 181.

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Comisia/Galor

(Cauza T-136/09)

(2009/C 141/102)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A.-M. Rouchaud-Joët, F. Mirza, agenți, assisted by B. Katan și M. van der Woude, avocați)

Pârât: Benjamin Galor

Concluziile reclamantei

- Obligarea Galor să plătească Comunității suma de 205 611 euro, majorată cu dobânzi de întârziere, în aplicarea articolului 6119 DCC începând cu 1 martie 2003 și până la data plății integrale către Comunitate;
- Obligarea Galor să plătească Comunității dobânzi de întârziere, în aplicarea articolului 6119 DCC pentru suma de 9 231,25 euro, începând cu 2 septembrie 2003 (sau, alternativ, începând cu 10 martie 2007) și până la data plății integrale către Comunitate;
- obligarea Galor la plata cheltuielilor cu prezenta procedură, estimate provizoriu la 17 900 de euro, majorată cu dobânzi de întârziere în aplicarea articolului 6119 DCC de la data pronunțării hotărârii și până la plata integrală către Comunitate.

Motivul și principalele argumente

La 23 decembrie 1997, Comunitatea Europeană, reprezentantă de Comisie, a încheiat un contract IN/004/97 cu domnul Benjamin Galor și cu trei societăți comerciale pentru executarea proiectului „Self-Upgrading of Old-Design Gas Turbines in Land & Marine Industries by Energy-Saving Clean Jet-Engine Technologies”, în cadrul activităților Comunității în domeniul energiei ne-nucleare (¹). În executarea clauzelor contractului, Comisia a plătit un avans din contribuția sa la proiect către contractori. Plata a fost încasată de liderul de proiect, domnul Benjamin Galor.

Ca urmare a dificultăților contractorilor de a găsi un contractor asociat pentru acest proiect și deoarece nu s-a înregistrat nici un progres în implementarea proiectului, Comisia a decis să înceteze contractul. În scrisoare către contractanți, Comisia a

menționat că nu poate fi plătită (sau păstrată de către contractori) contribuția Comunității decât în măsura în care acesta se referă la proiect și este justificată prin raportul tehnic și financiar final.

Raportul final depus de contractori nu a fost aprobat de Comisie și aceasta a început procedura de recuperare a avansului.

În cererea sa, Comisia susține că pârâtul nu a restituit avansul încasat, ci a solicitat Comisiei să-i plătească o contribuție stipulată în contract minus avansul. Mai mult, pârâtul a declanșat o procedură în fața instanțelor olandeze pentru recuperarea acestei sume. Comisia a contestat competența instanțelor olandeze în temeiul clauzei de jurisdicție din contract care stabilește competența Tribunalului de Primă Instanță pentru soluționarea litigiilor dintre părțile contractante.

În cererea sa, Comisia solicită restituirea avansului achitat. Comisia susține că a fost îndreptățită să înceteze contractul în aplicarea clauzelor contractuale, întrucât pârâtul și-a încălcat obligațiile contractuale dat fiind că, printre altele: a existat o întârziere importantă în începerea proiectului iar proiectul nu a avansat, pârâtul nu a fost în măsură să pună la dispoziție mijloacele tehnice necesare pentru cercetare pentru care a fost avansată finanțarea, iar raportul tehnic și financiar nu a îndeplinit cerințele contractuale.

Prin urmare, Comisia susține că este îndreptățită să solicite restituirea avansului achitat.

(¹) Decizia Consiliului 94/806 din 23 noiembrie 1994 de adoptarea a programului specific de cercetare și dezvoltarea tehnologică, inclusiv demonstrare, în domeniul energiei ne-nucleare (1994-1998) (JO L 334, p. 87)

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2009 — Franța/Comisia

(Cauza T-139/09)

(2009/C 141/103)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues și A.-L. During, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Comisiei C(2009) 2003 final din 28 ianuarie 2009 privind „planurile de urgență” în sectorul fructelor și legumelor puse în aplicare de către Franța, în măsura în care decizia privește partea din acțiuni realizate în cadrul planurilor de urgență care a fost finanțată prin contribuții profesionale;
- în subsidiar, în ipoteza în care Tribunalul ar considera că această cerere de anulare în parte este inadmisibilă, anularea în întregime a Deciziei C(2009) 2003 final;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.